

ingediend op **926** (2020-2021) – Nr. 2
9 november 2021 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Brussel
en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn
uitgebracht door Ludwig Vandenhove

over het voorstel van decreet

van Els Sterckx, Jan Laeremans, Klaas Sloomans,
Suzy Wouters en Chris Janssens

tot wijziging van artikel 4
van de wet van 14 augustus 1986
betreffende de bescherming
en het welzijn der dieren,
wat de invoering van een verbod
op het houden van kettinghonden betreft

Documenten in het dossier:
926 (2020-2021) – Nr. 1: Voorstel van decreet

Samenstelling van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Els Ampe.

Vaste leden:

Allessia Claes, Inez De Coninck, Sofie Joosen, Annabel Tavernier, Karl Vanlouwe;

Jan Laeremans, Klaas Sloomans, Els Sterckx;

Bart Dochy, Peter Van Rompuy;

Els Ampe, Gwenny De Vroe;

Stijn Bex, An Moerenhout;

Katia Segers.

Plaatsvervangers:

Arnout Coel, Piet De Bruyn, Lorin Parys, Axel Ronse, Nadia Sminate;

Filip Brusselmans, Carmen Ryheul, Suzy Wouters;

Karin Brouwers, Katrien Partyka;

Stephanie D'Hose, Maurits Vande Reyde;

Meyrem Almaci, Chris Steenwegen;

Ludwig Vandenhove.

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn behandelde het voorstel van decreet van Els Sterckx, Jan Laeremans, Klaas Sloomans, Suzy Wouters en Chris Janssens tot wijziging van artikel 4 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de invoering van een verbod op het houden van kettinghonden betreft, op 13 oktober 2021.

1. Toelichting door Els Sterckx, indiener

Volgens *Els Sterckx* is de aanleiding voor dit voorstel van decreet het feit dat de politie verklaart dat ze op basis van de regelgeving niet kan ingrijpen als een hond permanent aan een ketting ligt.

Artikel 4, §2, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren legt regels vast over de bewegingsvrijheid van dieren. De paragraaf luidt als volgt:

“§2. Niemand mag de bewegingsvrijheid van het dier dat hij houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, zodanig beperken dat het aan vermijdbare pijnen, lijden of letsels is blootgesteld.

Wanneer een dier gewoonlijk of voortdurend wordt vastgemaakt of opgesloten, moet het voldoende ruimte en bewegingsvrijheid krijgen, in overeenstemming met zijn fysiologische en ethologische behoeften.”

Nergens wordt echter omschreven hoe groot de bewegingsvrijheid moet zijn. Voor een grote hond bijvoorbeeld is een ketting van twee meter een serieuze belemmering van zijn bewegingsvrijheid. Honden zijn ook sociale dieren en het kan niet worden betwist dat kettinghonden vaak bitter weinig aandacht krijgen van hun eigenaars. Die situatie leidt bij dergelijke honden tot stress, verveling, eenzaamheid en sociaal onaangepast gedrag. Dat alles verhoogt ook de kans op gedragsproblemen, zoals agressie, bijtincidenten en onafgebroken blaffen.

Het voortdurend aan een ketting aangelijnd zijn houdt voor de hond bovendien grote gezondheidsrisico's in. De nek van een hond zit immers vol met zeer delicate en belangrijke lichaamsdelen die de fysiologische processen in het hondenlichaam sturen en de hond gezond houden. Zo bevindt de schildklier zich aan de voorkant van de hals, net onder het strottenhoofd. Als de hond constant aan zijn ketting trekt, kan dat ter hoogte van de hals dan ook leiden tot onder meer schildklierbeschadigingen, spier- en zenuwafwijkingen, of hernialetsels waarbij het bindweefsel van de tussenwervelschijven scheurt, met verlamings- of uitvalsverschijnselen aan een of meer poten.

Verschillende Vlaamse gemeenten (een zestal) hebben die gezondheids- en welzijnsrisico's voor kettinghonden al ingezien en daarom via een gemeentelijk (politie)reglement het houden van kettinghonden expliciet verboden binnen hun gemeentegrenzen. Uit die lokale initiatieven blijkt de nood aan algemene reglementering. Een uniforme regeling om definitief een einde te maken aan het kettinghondendierenleed in Vlaanderen, die van toepassing is in het volledige Vlaamse Gewest, dringt zich op. De samenleving is dermate geëvolueerd dat honden niet meer constant aan een ketting gehouden moeten worden. De tuin kan omheind worden zodat de honden vrij kunnen rondlopen en voldoende bewegingsruimte hebben.

Daarom stellen de indieners voor om het decreet zo aan te passen dat er een verbod komt om honden aan de ketting te leggen op het erf waar ze gewoonlijk verblijven. Op die manier wordt de uitzondering toegestaan om een hond tijdelijk vast te leggen aan een ketting op andermans terrein, bijvoorbeeld bij vrienden zonder tuin of op een camping.

2. Bespreking

2.1. Sofie Joosen

Sofie Joosen wijst erop dat dit onderwerp reeds aan bod is gekomen naar aanleiding van een verzoekschrift tot het verbieden van levenslange opsluiting van huisdieren door particulieren (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 642/1). Toen werd duidelijk gesteld dat een hond niet dag en nacht mag worden opgesloten in een bench of worden vastgemaakt aan een ketting. Dat is wel toegestaan voor beperkte periodes. Daar bestaat geen discussie over. Dat staat ook in de Dierenwelzijnswet. Els Sterckx heeft de passage geciteerd. Men kan daarover regelgeving opstellen maar het is aan de inspectiedienst Dierenwelzijn om na te gaan of de regelgeving wordt nageleefd. Dat gebeurt nu al. De inspectiedienst aanvaardt niet dat honden permanent in benches worden opgesloten of permanent aan de ketting worden gelegd. Bovendien is dit verbod al opgenomen in het politiereglement van heel wat steden en gemeenten. Dit verbod nogmaals opnemen in het decreet leidt tot verschillende regelgevingen die eigenlijk allemaal over hetzelfde gaan. De N-VA-fractie is niet tegen het principe maar wel tegen het driedubbel vastleggen van dat principe. Op basis van de Dierenwelzijnswet is het permanent aan de ketting leggen van honden verboden en daarom zal de fractie het voorstel niet steunen.

2.2. Tinne Rombouts

Tinne Rombouts sluit zich graag aan bij Sofie Joosen. Deze discussie werd reeds gevoerd. Permanente beperking van bewegingsvrijheid kan niet. Inspectiediensten kunnen zich op regelgeving beroepen omdat er duidelijk is omschreven welke gevolgen niet mogen plaatsvinden. Over de interpretatie van de formulering in het voorstel van decreet zal altijd discussie mogelijk zijn. Zelfs het aanlijnen van de eigen hond op eigen terrein wordt daardoor mogelijks ter discussie gesteld. Het moet wel toegestaan zijn om het dier even vast te leggen, bijvoorbeeld als iemand het terrein betreedt. Ze besluit dat het algemeen geweten is dat permanent aanlijnen verboden is. Daarop kan controle uitgevoerd worden. De bestaande regelgeving is 'doorwinterd'. Een nieuwe formulering houdt het risico in dat het minder duidelijk wordt.

2.3. Els Ampe

Els Ampe zegt dat de Open Vld-fractie helemaal geen voorstander is van het aan de ketting leggen van honden. Er is geen enkele reden om dat te doen. Een hond moet de nodige bewegingsvrijheid hebben, net als de mens. Open Vld steunt het voorstel van decreet echter niet omdat de voorgestelde formulering nogal vaag is. De woorden "gewoonlijk" en "in regel" kunnen leiden tot discussie.

2.4. Els Sterckx

Els Sterckx repliceert dat in de huidige wetgeving ook het woord "gewoonlijk" wordt gehanteerd: "Wanneer een dier gewoonlijk of voortdurend wordt vastgemaakt (...)." Als het woord daar niet voor verwarring zorgt, zal het dat ook niet doen in de voorgestelde tekst.

In de wetgeving staat niet expliciet dat het verboden is om honden aan de ketting te leggen. Er staat enkel dat het dier voldoende bewegingsvrijheid moet krijgen. Vermits heel wat gemeenten het verbod op het houden van kettinhonden expliciet in hun politiereglement hebben opgenomen, duidt dat erop dat volgens hen de wetgeving niet duidelijk genoeg is. Daarom willen de indieners dat doortrekken voor heel Vlaanderen. De formulering die de indieners voorstellen is ook wat in die politiereglementen staat. Voor die gemeenten zal daardoor dus geen verwarring ontstaan.

De indiener vindt het vreemd dat de vorige sprekers tegen het voorstel van decreet zijn, terwijl ze wel achter het principe staan en dit voorstel van decreet alleen de bestaande wetgeving verduidelijkt.

3. Stemming

Artikel 1 wordt verworpen met 6 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Bijgevolg is het voorstel van decreet tot wijziging van artikel 4 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de invoering van een verbod op het houden van kettinghonden betreft, met dezelfde stemuitslag verworpen.

Els AMPE,
voorzitter

Ludwig VANDENHOVE,
verslaggever